

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 22 prill 2014
Nr. ref.: RK561/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI34/14

Parashtrues

Durrës Shahini

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 26/2014, të 31 janarit 2014, dhe kërkesa për vendosjen e masës
së përkohshme**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues është z. Durrës Shahini (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me banim në Fushë-Kosovë, i përfaqësuar nga z. Artan Qerkini, avokat në Shoqërinë e Avokatëve “Sejdiu & Qerkini” në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 26/2014, të 31 janarit 2014, të cilin parashtruesi e ka pranuar të njëjtën ditë.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml. nr. 26/2014, të 31 janarit 2014. Parashtruesi i kërkesës pretendon se përmes aktgjykimit të lartpërmendur i janë shkëlur të drejtat e tij të garantuara me nenin 29 [E Drejta e Lirisë dhe Sigurisë] dhe me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe me nenin 5 [E Drejta për Liri dhe Siguri] dhe me nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) që të vendosë masë të përkohshme, përkatësisht të pezullojë përmbarimin e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme (Pml. nr. 26/2014, të 31 janarit 2014).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 22 dhe 27 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullat 54, 55 dhe 56 (3) të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 21 shkurt 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese.
7. Më 27 shkurt 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin GJR. KI34/14, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin KSH. KI34/14, caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
8. Më 27 shkurt 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës si dhe kërkoi nga ai që të dorëzojë në Gjykatë: Aktvendimin e parë për caktimin e masës së paraburgimit dhe të gjitha aktvendimet e tjera pasuese. Të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi edhe Gjykatën Supreme për parashtrimin e kërkesës.
9. Më 6 mars 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë të gjitha dokumentet e kërkuara.

10. Më 24 mars 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë ta deklarojë kërkesën të papranueshme dhe ta refuzojë kërkesën për masë të përkohshme.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 4 qershor 2013, gjyqtari i procedurës paraprake lëshoi Urdhëresën (PNKR. 207/2013) sipas së cilës urdhëroi Policinë e Kosovës që të kontrollojë shtëpitë dhe lokalet përcjellëse dhe të arrestojë parashtruesin dhe të dyshuarit e tjerë, për shkak të dyshimit se ka kryer veprat penale: pjesëmarrja ose organizimi i grupit kriminal të organizuar sipas nenit 283, paragrafi 1, të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPK); Lëshimi i çeqeve pa mbulesë ose të rreme dhe keqpërdorimi i kartelave të bankës apo të kreditit sipas nenit 307, paragrafi 1 të KPK-së; si dhe prodhimi, posedimi dhe tentativa e paautorizuar sipas nenit 13, paragrafi 2 dhe 3, të Ligjit Nr. 03/L-166 për Parandalimin dhe Luftimin e Krimit Kibernetikë.
12. Më 11 qershor 2013, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktvendimin, PPRKR. nr. 127/13, vendosi t'ia caktojë parashtruesit të kërkesës masën e arrestit shtëpiak.
13. Më 19 qershor 2013, Gjykata e Apelit me Aktvendimin PN1. nr. 870/13 vendosi të aprovojë ankesën e Prokurorisë Themelore (PP. nr. 462/2013, të 11 qershorit 2013), dhe ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore (PPRKR. nr. 127/13, të 11 qershorit 2013), duke e zëvendësuar kështu masën e arrestit shtëpiak me masën e paraburgimit.
14. Parashtruesi është në paraburgim që nga 19 qershori 2013.
15. Më 9 janar 2014, gjyqtari i procedurës paraprake i Gjykatës Themelore në Prishtinë me Aktvendimin, PPRKR. nr. 127/13 vendosi për vazhdimin e paraburgimit të parashtruesit të kërkesës edhe për dy (2) muaj. Sipas këtij Aktvendimi, paraburgimi i parashtruesit llogaritet prej 9 janarit 2014 e deri më 9 mars 2014.
16. Në Aktvendimin e saj, Gjykata Themelore në Prishtinë, *inter alia*, konstatoi se:

“[...]

... propozimi i Prokurorisë Themelore në Prishtinë [...] për vazhdimin e masës së paraburgimit për të pandehurin [...] është i bazuar sepse ende: ekzistojnë rrethana që tregojnë rrezikun se po të lirohet i pandehuri mund të ikë, të fshihet, të arratiset me qëllim të shmangies nga përgjegjësia penale dhe me këtë do të ndikonte në zvarritjen e procedurës penale, meqenëse ekziston baza e dyshimit se i pandehuri ka kryer veprat penale për të cilat parashihet dënim i rëndë që e bën edhe më të arsyeshme vazhdimin e paraburgimit. Këto rrethana paraqesin shkaqe ligjore të parapara nga neni 187 par. 1. nën par. 1.1, 1.2.1. të KPPK-së [Kodi i Procedurës Penale të Kosovës] për vazhdimin e paraburgimit”.

17. Më 14 janar 2014, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit duke kërkuar anulimin e Aktvendimit të gjyqtarit të procedurës paraprake (Aktvendimi PPRKR. nr. 127/13, i 9 janarit 2014) në mënyrë që parashtruesi të mbrohet në liri apo që Gjykata e Apelit të caktojë ndonjë masë më të butë e cila do të siguronte prezencën e parashtruesit në procedurë.
18. Më 17 janar 2014, Gjykata e Apelit në Prishtinë me Aktvendimin, PN1. nr. 89/14, e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar, dhe e vërtetoi Aktvendimin e gjyqtarit të procedurës paraprake të Gjykatës Themelore (Aktvendimi PPRKR. nr. 127/13, i 9 janarit 2014).
19. Gjykata e Apelit të Kosovës konstatoi se:

[...]

... pretendimet e bëra në ankesë nuk qëndrojnë, ngase nga shkresat e lëndës, [...] respektivisht nga provat e mbledhura deri më tani ekziston dyshimi i bazuar se i pandehuri është involvuar në kryerjen e veprave penale për të cilat dyshohet, e me këtë është përmbush kushti esencial për vazhdim të paraburgimit [...].

[...]

Po ashtu sipas vlerësimit të kësaj Gjykate ka bazë ligjore për vazhdimin e paraburgimit [...] sepse procedura është në fazën e hetimeve, andaj me gjetjen e tij në liri, ekziston frika e bazuar se do të mund ta pengonte rrjedhën normale të procedurës penale duke ndikuar në bashkëkryerësit e tjerë [...].

[...]

Gjykata po ashtu gjen se ka bazë ligjore për vazhdimin e paraburgimit [...] ngase mënyra dhe rrethanat në të cilat dyshohet se janë kryer veprat penale, pastaj pesha e veprës penale [...] janë vepra penale për të cilat parashihet dënim kumulativë me gjobë deri 250 mijë € dhe me burgim së paku 7 vjet, e që hyn në grupin e veprave penale me rrezikshmëri të lartë shoqërore [...].

[...]

Duke pasur parasysh rrethanat e lartpërmendura, kjo gjykatë konsideron se masat tjera të parapara me nenin 173 të KPPK-së janë të pamjaftueshme për sigurimin e prezencës së pandehurit dhe parandalimit të përsëritjes së veprës penale me qëllim të zbatimit me sukses të procedurës penale, prandaj ankesa e mbrojtësit të të pandehurit u refuzua si e pabazuar [...].

20. Më 28 janar 2014, parashtruesi parashtrroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme duke kërkuar anulimin e Aktvendimit të Gjykatës së Apelit (Aktvendimi PN1. nr. 89/14, i 17 janarit 2014).

21. Më 31 janar 2014, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit, Pml. nr. 26/2014, e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë.
22. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin e saj, përfundoi si në vijim:

[...]

Duhet theksuar se zvarritja e procedurës nga prokuroria e shtetit për të cilën pretendon mbrojtësi, nuk mund të kontestohet me këtë mjet të jashtë zakonshëm juridik. Meqë në rastin konkret çështja penale është ende në fazën e hetimeve, ndërsa pritet që gjatë fazave të ardhshme të procedurës penale të qartësohen të gjitha çështjet që kanë të bëjnë me rastin konkret dhe me të pandehurin konkret. Edhe sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, qëndron baza ligjore për vazhdimin e paraburgimit siç me të drejtë kanë vlerësuar gjykata e shkallës së dytë, si dhe kanë dhënë arsye të mjaftueshme mbi bazën ligjore për të cilën ia kanë vazhduar paraburgimit të pandehurit [...].”

Për shkak të rrethanave të lartcekura, dalin të pabazuara edhe pretendimet e mbrojtësit të të pandehurit edhe në lidhje me ndërprerjen e paraburgimit apo caktimit të ndonjë mase alternative [...], është e pamjaftueshme zhvillimin dhe për rrjedhën normale dhe të papenguar të procedurës penale për fazën në të cilën ndodhet procedura penale”.

23. Duke u bazuar në shkresat e lëndës, në këtë fazë, ende nuk është ngritur një aktakuzë.

Pretendimet e parashtruesit

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi, Pml. nr. 26/2014, i Gjykatës Supreme i ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë, përkatësisht me nenin 29 [E Drejta e Lirisë dhe Sigurisë], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe nenin 5 [E Drejta për Liri dhe Siguri] dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së.
25. Sa i përket shkeljes së pretenduar të nenit 29 të Kushtetutës dhe nenit 5 të KEDNJ-së, parashtruesi thekson se vendimi për vazhdim të paraburgimit ka rrjedhë si pasojë e zvarritjes së procedurës nga prokurori, i cili, sipas parashtruesit, “... tek pas 5 muajve ka kuptuar se nuk është kompetent ta hetojë rastin dhe ia ka transferuar Prokurorisë Speciale”. Lidhur me këtë pikë, parashtruesi pretendon se “Gjykata e Apelit, në aktvendimin e saj, nuk ka trajtuar këtë pretendim të mbrojtjes fare, duke mos e njoftuar atë me shkrim mbi arsyet e privimit përtej mënyrës së përcaktuar me ligj (KPPK).” Më tutje, parashtruesi konsideron se: “... dështimi i Gjykatës Supreme për t’ia bërë këtë njoftim me shkrim Parashtruesit të Kërkesës se pse zvarritja e procedurës nuk po i atribuohet prokurorit, i ka cenuar atij të drejtën për liri dhe siguri që i garantohet me Nenin 29 të Kushtetutës”.
26. Në lidhje me shkeljen e pretenduar nga parashtruesi i kërkesës të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës pohon se Gjykata Supreme i ka cenuar atij të drejtën e garantuar me nenin 31.2 të Kushtetutës, sepse “Gjykata Supreme ka pasur obligim të mos aprovojë vazhdimin e

paraburgimit përtej afatit 8-mujor, ose së paku, të arsyetojë se pse ky vazhdim nuk mund ti atribuohet prokurorit”.

27. Parashtruesi, përveç kërkesës për të anuluar Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 26/2014, të 31 janarit 2014, kërkon që Gjykata të vendosë masë të përkohshme që *“... pezullon zbatimin e aktgjykimit të sfiduar të Gjykatës Supreme deri në shpalljen e aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese në këtë rast;”*.
28. Parashtruesi përfundon duke kërkuar nga Gjykata që:

“ - Kërkesën e Paraqitësit të Kërkesës ta konstatojë të pranueshme;
- Duke pasur parasysh shkeljet serioze të të drejtave kushtetuese gjatë procedurës penale dhe dëmit të riparueshëm që do të shkaktonte vazhdimi i qëndrimit të Paraqitësit të Kërkesës në paraburgim, të lëshojë aktvendim për masë të përkohshme në Përputhje me Nenin 27 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese dhe Neneve 54 dhe 55 të Rregullores së Punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, që pezullon zbatimin e sfiduar të Gjykatës Supreme deri në shpalljen e aktgjykimit të Gjykatës Kushtetuese në këtë rast;
- Të urdhërojë lirimin e menjëhershëm të Paraqitësit të Kërkesës nga paraburgimi,
- Të konstatojë cenimin e të drejtave individuale të Parashtruesit të garantuara me Nenet 29 dhe 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, dhe Nenet 5 dhe 6 të Konventës Evropiane, si rezultat i shkeljeve nga Gjykata Supreme të një mori të drejtash të garantuara për Paraqitësin e Kërkesës me këto instrumente dhe Kodin e Procedurës Penale të Kosovës; dhe
- Të përcaktojë qfarëdo mase tjetër juridike që kjo Gjykatë e nderuar e vlerëson si të bazuar juridikisht dhe të arsyeshme.”

Pranueshmëria e kërkesës

29. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

30. Në këtë drejtim, neni 113, paragrafi 7, i Kushtetutës parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

31. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh se *“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.*

32. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Pml. nr. është nxjerrë më 31 janar 2014 dhe se parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesën e tij në Gjykatë më 21 shkurt 2014.

33. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 të Rregullores së punës, i cili parasheh se:
- (1) *“Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.”*
- (2) *“Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
- a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie”.*
34. Në kërkesën e tij, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme ka shkelur obligimet e saj që dalin nga neni 29 [E Drejta e Lirisë dhe Sigurisë] dhe nga neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] i Kushtetutës, si dhe nga neni 5 [E drejta për liri dhe siguri] dhe nga neni 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së kryesisht për shkak se ka miratuar vazhdimin e paraburgimit përtej afatit prej tetë muajsh.
35. Përkitazi me pretendimin e parashtruesit për shkeljen e nenit 29 [E Drejta e Lirisë dhe Sigurisë], Kushtetuta përcakton:
- “29.1. Secilit i garantohet e drejta e lirisë dhe sigurisë. Askush nuk mund të privohet nga liria me përjashtim të rasteve të parapara me ligj dhe me vendim të gjykatës kompetente, si në vijim:*
- [...]*
- (2) për dyshim të bazuar për kryerje të veprës penale, vetëm kur privimi nga liria me një bazë të arsyeshme konsiderohet i domosdoshëm për të parandaluar kryerjen e një vepre tjetër penale dhe vetëm për një periudhë të shkurtër kohore para gjykimit në mënyrën e përcaktuar me ligj;*
- [...].”*
36. Në këto rrethana, Gjykata, vëren se, Gjykata Supreme ka arsyetuar vendimin e saj, si me poshtë:
- “[...]*
- Edhe sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, qëndron baza ligjore për vazhdimin e paraburgimit siç me të drejtë kanë vlerësuar gjykata e shkallës së dytë, si dhe kanë dhënë arsye të mjaftueshme mbi bazën ligjore për të cilën ia kanë vazhduar paraburgimit të pandehurit [...].*
- Për shkak të rrethanave të lartcekura, dalin të pabazuara edhe pretendimet e mbrojtësit të të pandehurit edhe në lidhje me ndërprerjen e paraburgimit apo caktimit të ndonjë mase alternative [...], është e pamjaftueshme zhvillimin dhe për rrjedhën normale dhe të papenguar të procedurës penale për fazën në të cilën ndodhet procedura penale”.*
37. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Gjykata Supreme dhe gjykatat e instancave më të ulëta kanë arsyetuar vendimet e tyre për sa i përket vazhdimin të paraburgimit të parashtruesit të kërkesës.

38. Gjykata po ashtu vëren se ajo që parashtruesi ngre çështje të ligjshmërisë, e jo të kushtetutshmërisë.
39. Lidhur me këtë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese që të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).
40. Gjykata Kushtetuese nuk mund ta zëvendësojë rolin e gjykatave të rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse, si të së drejtës procedurale, ashtu edhe të asaj materiale (shih, *mutatis mutandis*, García Ruiz kundër Spanjës, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih, gjithashtu rastin KI70/11 të parashtruesve Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
41. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se arsyetimet e dhëna në vendimet e instancave më të ulëta dhe të Gjykatës Supreme për ta hedhur poshtë kërkesën e parashtruesit, për mbrojtje në liri apo zëvendësim të paraburgimit me ndonjë masë tjetër alternative, janë të qarta. Për më tepër, Gjykata gjen se procedurat e gjykatave të rregullta nuk ishin të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituanisë, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
42. Në të vërtetë i mbetet gjykatave të përcaktojnë nëse, në bazë të rrethanave të rastit, kohëzgjatja e paraburgimit ka tejkaluar kufirin e arsyeshëm. Me fjalë tjera, gjykatat kanë pushtet për të vendosur se çfarë është e arsyeshme në rrethanat e caktuara (shih, *mutatis mutandis*, Wemhoff kundër Gjermanisë, 7 GJEDNJ (ser. A) tek 23, 1968). Në rastin e tanishëm, arsyet e prokurorisë dhe gjykatave për të arsyetuar vazhdimin e paraburgimit i referohen peshës së veprës penale, rrethanave të kryerjes së veprës, rrezikut të ikjes të apo përsëritjes së veprës, apo kryerjes së ndonjë veprë të ngjashme nga parashtruesi i kërkesës. Këto arsye duken që i atribuohen ndërlikueshmërisë së rastit, duke i bërë kësaj Gjykate të pamundur vlerësimin që zvarritja e procedurave është e paarsyeshme (shih, *mutatis mutandis*, Boddaert kundër Belgjikës, Ap. Nr. 12919/87, miratuar më 12 tetor 1992 dhe shih rastin KI20/13, parashtrues Rifat Osmani, Aktvendim për papranueshmëri i 12 marsit 2013).
43. Duke iu referuar shkeljeve të pretenduara lidhur me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës më tutje pohon se Gjykata Supreme i ka cenuar atij të drejtën e garantuar me nenet e lartcekura sepse “Gjykata Supreme ka pasur obligim të mos aprovojë vazhdimin e paraburgimit përtej afatit 8-mujor, ose së paku, të arsyetojë se pse ky vazhdim nuk mund ti atribuohet prokurorit”.
44. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet kuptimit të akuzës penale, të zhvilluar nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, sipas të cilës përcaktohet se “është njoftimi zyrtar që i jepet një individ nga autoriteti kompetent me një pretendim se ai ka kryer një veprë penale ose ndonjë veprim tjetër i cili bart implikimin e një pretendimi të tillë dhe i cili gjithashtu ndikon në thelb në situatën e të

dyshuarit” (shih, Corgliano kundër Italisë, App. nr 8309/78, GJEDNJ, Aktgjykimi i 10 dhjetorit 1982, par. 34).

45. Gjykata më tej vëren se procedura hetimore është në zhvillim e sipër dhe aktakuza nuk është ngritur ende. Gjykata nuk mund të pajtohet me argumentin e parashtruesit në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe për këtë arsye Gjykata konsideron se bazuar në rrethanat e kërkesës dhe fazën e procedurës, neni 6 i KEDNJ-së nuk është i aplikueshëm siç pretendohet nga parashtruesi i kërkesës.
46. Bazuar në arsyetimin e lartcekur dhe duke iu referuar fazës së tanishme të procedurës, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit nuk është arsyetuar *prima facie*.
47. Prandaj, Gjykata përfundon se kërkesa është e papranueshme.

Kërkesa për masë të përkohshme

48. Parashtruesi gjithashtu kërkon nga Gjykata që të shqiptojë masë të përkohshme, për të pezulluar Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme dhe për të urdhëruar lirimin e menjëhershëm të parashtruesit të kërkesës nga paraburgimi.
49. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon se kjo është e domosdoshme “*duke pasur parasysh shkeljet serioze të të drejtave kushtetuese gjatë procedurës penale dhe dëmit të pariparueshëm që do të shkaktonte vazhdimi i qëndrimit të Paraqitësit të Kërkesës në paraburgim*”.
50. Në mënyrë që Gjykata të lejojë një masë të përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, ajo duhet të përcaktojë se:

“(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

[...]

Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do ta rekomandojë refuzimin e kërkesës”.

51. Siç u konstatua më lart, kërkesa është e papranueshme dhe, për këtë arsye, nuk ka rast *prima facie* për shqiptimin e masës së përkohshme. Për këto arsye, kërkesa për masë të përkohshme refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

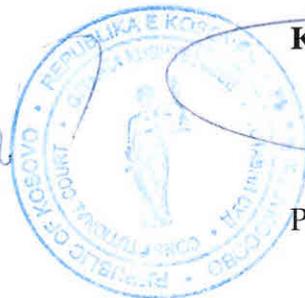
Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 27 të Ligjit dhe rregullat 36 (2) a) dhe 55 (4) të Rregullores së punës, më 24 mars 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Prof. dr. Kadri Kryeziu

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani